

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 73/2015-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva na odvolanie podľa čl. 2 ods. 1 Dodatkového protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd oznámením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 42359/2014-61/D/445 z 22. augusta 2014 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva podľa čl. 2 ods. 1 Dodatkového protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) oznámením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“, v citácii „porušovateľ“) č. 42359/2014-61/D/445 z 22. augusta 2014 (ďalej aj „namietané oznámenie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: *«V prospech [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]... [REDAKOVANÉ] (ďalej ako „odsúdený“) som podal, nezastupujúc ho ako obhajca ale ako osoba, ktorej zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej ako „TP“) nepriznáva právo na podanie dovolania:*

- podnet na podanie dovolania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 4. 9. 2012, sp. zn. 2T 51/2012, ktorým bola schválená dohoda o uznaní viny a prijatí trestu medzi prokurátorom GP SR a odsúdeným (ďalej ako „rozsudok I“) a

- podnet na podanie dovolania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 15. 1. 2013, sp. zn. 1T 59/2010, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného a bolo mu upustené od uloženia súhrnného trestu (ďalej ako „rozsudok II“)... Teda keďže proti rozsudku I nie je zo zákona prípustné odvolanie (riadny opravný prostriedok) a proti rozsudku II odvolanie oprávnenými osobami podané nebolo, je jedine Minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej ako „minister“) oprávnený podať proti rozsudkom dovolanie a to len na základe podnetu.»

3. Sťažovateľ namietal, *„že porušovateľ rozhodol o podnetoch arbitrárne, keď svoje rozhodnutie o odložení podnetov riadne neodôvodnil a vo svojich právnych záveroch sa obmedzil iba na konštatovanie výsledkov jeho hodnotenia bez dostatočného logického vysvetlenia s nesprávnym použitím súvisiacich zákonných ustanovení TP, čím upovedomenie zasahuje do mojich základných práv“.*

4. Podľa názoru sťažovateľa „*upovedomenie je taktiež nepresvedčivé a popiera základné princípy spravodlivého procesu, ktorého výsledkom má byť predvídateľné rozhodnutie pre účastníkov konania. Tieto atribúty však nespĺňa.*“.

5. Sťažovateľ tvrdil, že predmetným oznámením ministra spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“) boli porušené ním označené práva (body 1 a 6).

6. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy..., právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru..., právo na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru... a právo na odvolanie v trestných veciach podľa čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru... postupom Ministerstva... v konaní vedenom pod sp. zn. 42359/2014-61/D/445 týkajúcom sa vybavenia podnetov k podaniu dovolania Upovedomením zo dňa 22. 8. 2014, ktorým boli podnety na podanie dovolania odložené, porušené boli.

2. Upovedomenie Ministerstva... o vybavení podnetov sťažovateľa k podaniu dovolania sp. zn. 42359/2014-61/D/445 zo dňa 22. 8. 2014 zrušuje a vec vracia Ministerstvu... na ďalšie konanie. Ministerstvo... má povinnosť vec znova prerokovať a rozhodnúť a je viazané právnym názorom Ústavného súdu...“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mal preskúmať po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

10. Ústavný súd preskúmal podstatné okolnosti tvrdené sťažovateľom v jeho sťažnosti adresovanej ústavnému súdu a konštatoval, že táto sa javí ako zjavne neopodstatnená.

11. Sťažovateľ namieta porušenie svojich označených práv (body 1 a 6) postupom a listom ministerstva spravodlivosti č. 42359/2014-61/D/445 z 22. augusta 2014, ktorým mu ministerstvo oznámilo, že jeho podnet na podanie dovolania proti rozsudku I a rozsudku II (pozri bod 2) odkladá.

12. Ministerstvo spravodlivosti v namietanom oznámení uviedlo: „*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky potvrdzuje príjem Vašich podnetov na podanie dovolania podaných v trestných veciach obvineného [REDAKOVANÉ] vedených*

na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 2T 51/2012, a na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 1T 59/2010.

Po oboznámení sa s ich obsahom Vám oznamujeme nasledovné:

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podanie dovolania ministrom spravodlivosti je viazané na podnet, ktorý môže dostať od strán konania, alebo iných osôb, napríklad vo forme sťažnosti alebo žiadosti. Minister spravodlivosti by mal touto mimoriadnou formou opravného prostriedku vstupovať do konania zásadne vtedy, ak to vyžaduje spoločenský záujem na ochrane zákonnosti a spravodlivosti.

Podľa ustanovenia § 308 ods. 2 Tr. por., v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Dovolanie, ktoré má podať minister spravodlivosti je závislé od kvalifikovaného podnetu, ktorý však môže podať len niektorá zo strán konania, teda osoba, ktorá bola subjektom v predmetnom trestnom konaní. V prípade určenia iných osôb môžeme per analogiam aplikovať aj ustanovenie upravujúce podanie odvolania, pričom oprávnenou osobou je príbuzný obvineného v priamom pokolení jeho súrodenc, osvojiteľ, osvojenec, manžel alebo druh.

Z uvedeného vyplýva, že podanie podnetu na podanie dovolania ministrovi spravodlivosti prostredníctvom akejkoľvek fyzickej osoby za vyššie uvedenej situácie teda nemôže mať materiálny účinok podľa §369 ods. 1 Tr. por.

Záverom je potrebné uviesť, že ak by okruh osôb oprávnených podať podnet bol neobmedzený, podnet na dovolanie by mohol podať ktokoľvek v akejkoľvek trestnej veci, čo by v konečnom dôsledku neprimerane zatažilo celý súdny systém.

Vzhľadom na uvedené boli Vaše podnety odložené podľa § 369 ods. 6 Tr. por. “

13. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne (takým je nepochybne aj dovolanie podľa § 368 a nasl. Trestného poriadku), nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné (napr. II. ÚS 357/06, IV. ÚS 323/07). Podnet na podanie dovolania podľa § 369 ods. 1 Trestného poriadku nie je opravným prostriedkom a z hľadiska trestného práva procesného ho možno považovať iba za informáciu ministrovi spravodlivosti ako oprávnenému na jeho podanie, ktorá bez ďalšieho nezakladá zákonom ustanovené právne dôsledky. Ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Je na úvahe ministra spravodlivosti posúdiť a rozhodnúť, či na základe podnetu strany v konaní alebo na základe iného podnetu podá alebo nepodá dovolanie (táto úvaha je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie dovolania sú splnené). Podanie podnetu na podanie dovolania nemôže mať preto charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. m. m. II. ÚS 42/01, I. ÚS 67/02, III. ÚS 11/04).

14. Z tohto dôvodu ministerstvo spravodlivosti nemohlo odložením takéhoto podania, t. j. jeho neakceptovaním spôsobiť namietané porušenie označených práv sťažovateľa. Sťažovateľ (v danej veci ako podnecovateľ) mal právo len na to, aby sa minister spravodlivosti jeho podnetom zaoberal, náležite sa s ním vysporiadal a o spôsobe jeho vybavenia ho vyrozumel, k čomu v tejto veci došlo spôsobom, ktorý nemožno označiť za arbitrárny alebo ústavne neakceptovateľný (napr. III. ÚS 214/2010).

15. Ústavný súd preto sťažnosť v časti namietajúcej porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

16. Sťažovateľ ďalej namietal porušenie práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a práva na odvolanie podľa čl. 2 ods. 1 dodatkového protokolu namietaným oznámením (body 1 a 6). Keďže ústavný súd v danom prípade nezistil medzi označenými právami a tvrdným porušením týchto ďalších označených práv ústavne relevantnú súvislosť, sťažnosť aj v tejto jej časti (v spojitosti s právnym záverom vysloveným v bode 15) odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa (bod 6) nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2015